59e jaargang. — N° 64. 8 Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 24 augustus 1912.

Men schrijft in te Tongeren bij H. Collée, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

De arbeid zonder God.

In de werken van den socialistischen philosoof Pierre Leroux komt het volgende merkwaardige stuk voor.

Het is een gesprek tusschen een arbeider en den geest der moderne maatschappij ; de arbeider, die zich heeft laten overreden door de vrijdenkers en de godloochenaars breekt los in een kreet van hebzucht en haat.

Hij zegt : — Daar er op aarde niets anders bestaat dan materieele goederen, niets dan goud en grond, geef mij dan mijn deel van dit goud en dezen grond.

— Ge hebt uw deel, antwoordt hem de geest der maatschappij.

— Maar een eliendig deel, zegt de man.

— Vroeger waart ge er toch mee tevreden, merkt de geest op.

— Vroeger ! antwoordt de man, was er een God in den hemel en een paradijs te winnen. Ik had mijn deel in de maatschappij, ik was onderdaan, maar ik had ook het recht van den onderdaan om te gehoorzamen zonder verachtelijk te zijn.

Mijn meester beval mij, niet zonder recht, uit zuivere eigenbaat ; zijn macht kwam van God, die de ongelijkheid op aarde heeft toegelaten.

Wij hadden dezelde zedenwet en hetzelfde geloof ; zedenwet en geloof leerden ons, dat dienen mijn lot was, het zijne bevelen. Maar dienen was Gods bescherming over zich afbidden En dan, al was ik ook de mindere in de wereldlijke maatschappij, zoo was ik toch de gelijke van allen in de geestelijke maatschappij, de kerk was het voorportaal, slechts een beeld van de ware Kerk, de hemelsche kerk, waarop mijn blik, mijn hoop was gevestigd.

Ik droeg om de verdiensten, ik leed om het eeuwige geluk te genieten.

Ik had het gebed, ik had de sacramenten, ik had het heilige offer, ik had het berouw en de vergeving voor God.

Dat alles heb ik verloren. Gij hebt mij gezegd, dat ik niet hebt te hopen op een paradijs, dat er geen Kerk meer bestaat. Gij hebt mij geleerd, dat Christus een bedrieger is ; of er een God is, weet ik niet, maar dat weet ik, dat de huidige wetgevers er niet meer aan gelooven.

Welnu, dan verlang ik mijn deel van de aarde. Gij hebt alles beperkt tot goud en grond ik wil mijn deel van het goud en den grond.

Ja, dat is het gevolg Neem God uit het hart van den arbeider, dan zal hij zoo spreken en, is hij logiek, tot de daad overgaan. (De Waarheid).

Na den oogst.

Na het inoogsten der graangewassen is de grond hard, gesloten voor den invloed der lucht en dikwijls opgepropt van zaad van onkruid. Om aan dezen nadeeligen toestand een einde te stellen, moet men zoohaast mogelijk eene lichte beploeging doen, die voor doel heeft de stoppelen te ontwortelen, het onkruid te vernietigen, de beploegbare laag grond losser te maken en de ontkiieming van het zaad der schadelijke planten te begunstigen.

Als er op het veld veel onkruid staat met uitloopende en diepe wortels, zooals het hondsgras en de wilde haver, moet men daarenboven nog verschillende eggingen doen om deze planten aan de oppervlakte te brengen, waar zij in de zon kunnen verdrogen. Daarna verzamelt men ze op hoopen, om ze te verbranden ; men moet niet uit het oog verliezen dat dit het beste middel is om het hondsgras te vernietigen, evenals de winde, de kleine zurkel en zekere grasgewassen die wortels hebben welke zeer leefbaar zijn.

Als de ontstoppeling voor hooiddoel heeft het zaad te vernietigen van nadeelige planten, zooals de kollebloem, de koornbloem, de radijs, enz. dan laat men het veld gedurende veertien dagen aan zich zelven over, opdat deze zaden zouden kunnen schieten. Alsdan verniett men ze door eene beploeging of door kruiselingsche eggingen.

In de zuiveren grond, is het voordeelig onmiddelijk na de ontstoppeling eene plant te zaaien die spoedig wast, zooals de mostaard, die de salpeterachtige stoffen, op dit tijdstip zoo overvloedig kan opslorpen en aldus de vertiezen kan vermijden die overvloedige regens zouden kunnen teweeg brengen. Indien deze plant niet als voeder gebruikt wordt, kan zij als groene bemesting ondergedolven worden.

In de streken waar veel labeur is en waar slechts weinig beeten geteelt worden, wordt na het graan een afgetrokken teelt gedaan, zooals van rapen, knolradijs, roode klaver, enz. De ontstoppeling dient alsdan als beploeging voor de zaaiing en voor het onderdelven van het mest. In dit geval verspreidt men op het stoppelveld 300 k. superfosfaat, 150 k. potaschcloruur en 100 k. ammoniak sulfaat. Voor de roode klaver, moet de hoeveelheid cloruur op 200 k. gebracht worden en het ammoniak sulfaat op 75 kil.

Jean BLOUX,
Landbouw-ingenieur.

ONGEHOORD.

Een knaap ging eens twee uren lang
Voor 'n venster op en neer ;
Doch, wijl zij niet aan 't venster kwam,
Ging hij met droevig harte weer.
Den tweeden dag reeds kwam
De schoone jorgling weer ;
Ging wederom twee uren lang
Voor 't venster op en neer.
Dat duurde zoo acht dagen voort,
Zoo iets vond hij toch ongehoord ;
Den negende eerst merkt hij van pas,
Dat dit 't verkeerde venster was.

ALLERLEI NIEUWS.

ALGEMEENE WERKSTAKING. — We hebben reeds gemeld : « Le Journal de Mons, » liberaal blad, heeft eene inschrijving geopend om de werkstakers te hulp te komen. Over 14 dagen had het blad al 125 frank bijeen ; nu klimt de lijst al tot 143 franks.

In 14 dagen 18 franks bij !

Als 't zoo voortgaat zal de werkstaking wel kunnen uitbersten in 't jaar 3000 !

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. Fièvez & Cie, Gent. Het zijn de beste.

— DE MACHT DER GEWOONTE. — Dienstmeid (die de pas getrouwde dochter des huizes aan haar reistoilet helpt).

— Ik mag nu geen uffra meer tegen u zeggen, niet waar, madam, want nu zijt ge madam, nietwaar uffra ?

— DE schele hoofdpijn, nierpijn, rheumatiek en al de ziekten veroorzaakt door de gal of het slijm, worden genezen door de antislijmachtige Pil Walthéry. 1 fr.

PETIT-BEURRE PAREIN

— Waarom drinkt men bij voorkeur « TOPBRONNEN » ?

Waarom wordt het TOPWATER door de geneesheeren aanbevolen ?

Omdat iedereen weet dat het wereldberoemd « Topbronnenwater » SCHT bronwater is, uitsluitende op het hoogste van den berg « TOP » en voor iedereen zichtbaar.

Omdat de grootste scheikundigen door ontledigingen bevonden hebben dat TOPBRONNEN het zuiverste en het meest spijsverteerend van alle tafelwateren is.

Wilt gij dus aangenaam en lekker tafelwater drinken, zuiver en perceled als kristal, vraagt TOPBRONNEN.

Wilt gij een zoden, verfrischenden en gezonden drank die volstrekt zuiver is, in iplasts van limonade, mengt zelf beziensiroop of iets dergelijks met « Topbronnen. »

— KOOPMAN AAN DE DEUR. — Rijgnestels, nestels, menheer ?

— Ik draag geen rijgschoenen.

— Stekskens dan, of een pijpenkuischer ?

— Merci, ik rook niet.

— 'ne Schoone stoppentrekker misschien ?

— Drinken doe ik ook niet.

— 'n Instrumentje om bloemen in uw knopsgat te vestigen ?

— Ik draag nooit 'n loemen

Koopman (verachtelijk) : Dan zal ik u maar geen hemdskuopjes aanbieden, want een hemd zult ge dan zeker ook wel niet dragen, gierige, oude aap !

— HET TESTAMENT. — Boer Pummels lag ziek, en de notaris was daar om zijn testament te maken... De notaris achtte het noodig verschillige opmerkingen te maken en zegde hem dat hij 't alzoo en alzoo moest doen.

— Verdekke, riep Pummels, waarom moet dat allemaal naar uw goesting zijn ? Ik zou ne keer willen weten wie dat er hier op sterven ligt, gij of ikke !

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Ch. Canteloup, Ir cru Bourgeois Supérieur van St-Estèphe, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen. Château Canteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt, met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Médoc.

Voor prijzen, beleefd verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Canteloup. — St Estèphe, Médoc Frankrijk.

N. B. — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Canteloup enkel echt is met het brandmerk van 't kasteel.

Niet te verwarren met andere wijnen van denzelfden naam die niets gemeens hebben met de Médocwijnen en niet als CHATEAU Canteloup mogen verkocht worden.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in alles aard met grooten afslag

—— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u ot de apotheek Gauthier, Mechelen.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAFREDIENNE.

Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (schitheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 6925.

RENERS & C AGENTS DE CHANGE
BOULEVARD DE LA SAUVENIÈRE, 170, LIÈGE.
Surveillent les opérations de leurs clients. — Répondent à toute demande de renseignements. — Vérifient gratuitement tous les tirages. — Paye les coupons sans frais. — Prêtent sur titres. — Ouvrent des comptes-courants etc.
Téléphone 3911

Het is van ouds niets vreemd gezeid :
Let op een mensch wanneer hij vleit,
Let op een mond die zoetjes lacht,
Meer dan hij van te voren zeit ;
En daarom zeg ik heden nog :
In schooze woorden ligt bedrog.

Gaapt als men u den lepel biedt,
Want namaals, vriend, krijgt g'het niet.
Goegeluk is ongestaade :
Heelen winste, morgen schade.

— HET WEER. — Terwijl in West-Europa de koude zich reeds doet gevoelen, is het te Sint-Petersburg, de hoofdstad van Rusland, stikkend heet.

Op sommige plaatsen van het uitgestrekte rijk der tsaren heeft men de grootste hitte aangeboekt, die sedert jaren waar te nemen viel.

Zelfs zouden verscheidene personen aan een hitteslag bezweken zijn.

In het kanton Prades in Frankrijk is er zooveel sneeuw gevallen dat bij menschengedenken men nooit zoo iets gezien heeft op dezen tijd van 't jaar. In die streek, waar het gewoonlijk zoo heet is als in Afrika, is 't nu zeer koud.

— EKSTEROOGEN, WRATTEN, HARDHEDEN. — Deze kwalen zijn in eenige dagen genezen door den Balsem van Dr Noël. 20 jaren bijval. 1 fr. de doos overal. — Depothouder : L. Pirard, apotheker, Verviers.

— CHAMPANJE. — Wanneer gij eene flesch champanje drinkt — en ik wensch van harte dat gij er nu en dan eene krake moget — dan valt het u zeker niet in dat de flesch die gij wegwerpt bijna dubbel zoveel waard is als het vocht dat gij door uw keelgat hebt laten loopen ? De stop alleen, die uit nieuw eerste klas kurkhout van Catalonje bestaat, kost 20 centiemen ; de flesch 35 centiemen ; de bewerkingen van vullen, stoppen, enz., dooreengenomen, kosten 2 fr.

— OUDE VOORWERPEN. — Een tijdschrift deelt eigenaardige bijzonderheden mede over de bestemming der oude voorwerpen. Zoo maakt men kinderspeelgoed uit oude sardienbloesjes. Oud gebeente, als 't met gebroken is, dient om beenen knoppen en andere voorwerpen te vervaardigen, ofwel beenzwart en lijm. Met konijnenvellen maakt men pelswerk. Oude strooheoden dienen om verpakkingspapier te fabrikeren en uit oude vitten hoeden komen eens zoden te voorschijn. Oude schoenen worden veranderd in eene pastei, die later als eerdaanzich leder wordt verkocht en waarop dan kunstijke teekeningen zijn gedruki geworden. En zoo duurt de lijst voort van al den ouden rommel, die soms tot prachtige dingen wordt omgezet.

— GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

tegen het vuur COFFRES-FORTS FICHET tegen de diefstal
SALES GRACTEURS
2, R. D'ASSAUT, BRUSSEL.

VADER, die het zijn zoontje geduckt met den stok op de broek heeft gegeven. — Geloof me, Frits, het doet me veel meer pijn dan u, dat ik u moet bestraffen.

Frits (lachvennend. — Maar niet op dezelfde plaats.

— IN DE SCHOOL. — Onderwijzer. — Hoe lang bleven de eerste menschen in het Paradijs zonder zonden ? Gij daar, Jefken Snugger.

Jefken — Tot dat de appelen rijp waren, meester.

— 'T ZOU ZIJN SCHULD NIET ZIJN. — En nu, jongens, zei de onderwijzer met verheffing van stem en met zijn l neaal op den lessenaar

2000 franken in geld
KOSTELOOS geschonken
aan de verbruikers van
Alpha
De beste van al de margarinen.
Prijzen van 500 franken. 250 franken, 150 franken, 100 fr. en vele andere, — ALLEN IN GELD.
KOSTELOOZE WEDSTRIJD
enkel gesteund op de aankoopen.
Vraagt het reglement bij uwen specerijhandelaar.
Alpha
één fr. de 1/2 k.

Tilkema's Sigarenfabriek
Leuwarden (Holland)
Exporthuis van prima sigaren levert met toenemend succes :
1000 prima Vorstenlanden Sigaren
franco zonder kosten van invoerrecht, enz.
à fl. 19 of fr. 40.
Zending direct na ontvangst van bedrag, geen rembours.
S. v. p. kleur en smaak opgeven.
Proefzendingen van af fl. 10 of fr. 21 franco thuis.

Wilt ge Fransch, Duitsch en Engelsch in ÉÉN jaar kennen ?
Jongelingen en Jufvrouwen van 't Vlaamsche land !
Om bijna kosteloos, Fransch, goed Vlaamsch, Engelsch, Duitsch Spansch te leeren ;
Om een examen of te leggen in Rekenen, Stelkunde, Meetkunde, Opstellen, Fransch en Vlaamsch ;
Om eene plaats te bekomen door kennis van Boekhouden, Seelschrift, Machienschrijven, volgt men de leergangen van het
Commercial and Polyglot Institute
ENGLISH CLUB
Gent, Savaenstraat, 25, Gent
den Zondag van 8 tot 1 uur 's morgends ; in de week 's avonds van 6 tot 9 uren, daglessen van 9 ure 's morgens tot 7 ure 's av.
Opening : Zondag en avondlessen, Zondag 22 September. — Opening der daglessen : Dinsdag 1 October.
BESTE EN GOEDKOOPSTE KOSTSCHOOL
GEHEELE — HALVE — GEDEELTELIJKE
Vraagt inlichtingen.
Eene vreemde taal leeren in een jaar, kan men alleen in « English Club ».
Onder toezicht van Staat Stad en Provincie. 3000 studenten, 500 leergangen, 48 leeraars specialisten. — Lokaal op 2 min. der Zuidstatie.

A vendre locomobile 6 chev.
bon état de marche, prix modéré.
RUE GRETRY, 229, LIÈGE.

VERDWENEN

(1e VERVOLG).

En ten prooi aan een hevige ontroering, bedekte Marcel Lecomte de oogen met de handen. Hij weende.

Geneviève beefde, maar zij zweeg en eerbiedigde dit oogenblik van ontroering. Iets in haar schonk haar de overtuiging dat Marcel geleden had en toen zij hem zoo bewogen zag, was zij er meer dan ooit zeker van.

Toen hij zijn handen liet zakken en zijn nog vochtige oogen naar zijn bruid wendde, stond zij voor hem met een Bengaalsche roos, die zij zooeven van de haag geplukt had, in de hand. Langzaam stak zij de bloem in 't knopsgat van den jongen man, schikte haar met eene bevallige beweging en zegde vervolgens glimlachend :

— Ziedaar !

— O, Geneviève, mijn troosteres, die prachtige roos zal mij nooit meer verlaten, nooit !

— En ik ook niet, Marcel, ik zal u nooit verlaten.

— Geneviève, lieve Geneviève, zeg dat gij de mijne zijt, voor altijd.

— Ja, Marcel, voor altijd...

— Niets zal u van mij kunnen scheiden, niet waar ?

— Hoe kunt ge dat nu vragen? Mij van u scheiden ?

Ernstig voegde zij erbij :

— Alleen de dood zal dat kunnen.

— Wat maakt gij mij gelukkig, en uw rein hart is zoo vol liefde. Ik heb liefde noodig, Geneviève...maar mijn leven neemt een aanvang, het begint nu...

Zij zwegen eenige oogenblikken en liepen verder. Marcel schopte met den voet de doode bladeren weg ; zij stoven uiteen, licht, met een zacht geritsel. Een heerlijke geur van vruchten en bladeren vervulde de lucht. Op deze twee jonge en gelukkige wezens vermocht de levensvreugde alles op zulk een dag ; langzaam vervlogen de droevige gedachten, die zich van hen hadden meester gemaakt. Geneviève wilde nooit de minste bijzonderheid van deze wandeling vergeten, geen enkele der minuten van geluk, dat zij zonder vrees of bijgedachte smaakte en onder invloed der gevoelens die haar bezielden, werd elke bijzonderheid in haar hart gegrift. Nu liepen zij over het grasperk, langs een bloemtuin, nog schitterend van late rozen, dahlias en chrysanthemums. Verder op in den wijngaard stond een doode boom, omslingerd door een rozelaar, vol geheel ontloken witte bloemen en zoo gelijkende op een reusachtige bruidsbouquet.

Marcel maakte er haar opmerkzaam op.

— Nooit heb ik opgemerkt dat er einde October zooveel rozen zijn. Zie eens, Geneviève, hoeveel er nog bloeit in den tuin. Wilt gij viooltjes, zij geuren heerlijk.

En hij bukte zich om er groote met lange stengels, die tusschen de bladeren doorstaken, te plukken en gaf ze zijn bruid in de hand.

— Bewaar ze, zooals ik mijn roos zal bewaren.

Zij lachte hem toe, kuste de bloemen en zij gingen zitten. De bank stond voor een groep reseda's, wier zoete en doordringende geur hen omgaf ; de lucht was volkomen helder. Zij fluisterden elkander woorden van geluk en liefde toe. Beide verlangden naar den dag, waarop zij voor altijd zouden verbonden worden en zij bekenden het elkaar, dat dit uur eindeloos mocht duren. Zij waren als ontrokken aan hunne omgeving. Tegenover hen, aan de andere zijde van de heg, gingen menschen over den landweg, het kwam de verloofden voor, alsof zij dezen in de verte zagen.

Snel reed een rijtuig voorbij en daarna log en zwaar een sleepers-wagen, waarop schoone gevelde boomen ; zij zagen de gevelde reuzen met droefheid na. Kinderen bleven een oogenblik staan om te beproeven door de gaten in de heg den heer en de dame te zien. De koopman in konijnenhuiden ging luid roepende langs het huis ; de rondbrenger van de dagbladen floot zijn gewoon deuntje. Al deze bekende geluiden trilden door de lucht, voor een oogenblik de stilte verbrekende; toen werd het hek van den wijngaard met veel geraas geopend en verleende doortocht aan een zwaar beladen wagen, waarvan de wielen diep wegzonken in de druk bereden karresporen. Bij de nadering van het witte paard, dat door een knecht van de pachthoeve gemend werd, stoof een troep kalkoenen uit elkaar; een nieuwsgierige koei, die een weinig verder stond vastgebonden, hief den kop op ; aan den horizon, over de weiden heen, bemerkte men het houtgewas, dat de hooge kust bedekte, waar tinten van goud en kooper ineenvloeiden en samensmolten toteen heerlijke kleur: alles was vrede, licht an heerlijkheid.

— Wat is de aarde schoon ! zegde Marcel. Geneviève, met u naast mij bemin ik het leven hartstochtelijk.

— Ik ook. Ik bemin het ook.

Eensklaps hoorden zij zich roepen aan de andere zijde van de heg ; een groote, vierkant gebouwde forsche man, met een hooge kleur, groette hen hartelijk.

— Goeden avond, mijnheer Sucré zegde Geneviève vriendelijk, toen zi hem herkende.

— Goeden avond, mijnheer Sucré, hernam Marcel, terwijl hij nader trad en den dikken landman de hand reikte. Als gij bereid zijt, wij zijn klaar.

De andere begon te lachen.

— Ik heb mijn sjerp niet bij mij, mijnheer Lecomte ; dus zullen wij maar wachten tot aanstaanden zaterdag.

En op plagenden toon voegde hij erbij :

— Als jufvrouw Geneviève dan ten minste niet van gedacht veranderd is.

Vervolgens, zijn gewonen ernstigen toon weer aanslaande, vroeg hij :

— Vertrekt gij met de boot van zeven uur, mijnheer Lecomte ?

— Ja, mijnheer Sucré, dat is zoo.

Deze zoo eenvoudige woorden deden Geneviève beven ; haar blikken vestigden zich op den bruidegom met een vreugde, die de oorzaak vond in de omstandigheid, dat hij nog voor haar stond, vlak bij haar ; het denkbeeld van zijn heengaan, hoe kort ook, veroorzaakte haar een onverklaarbare vrees ; de scheiding scheen haar een onoverkomelijke beproeving. Vurig verlangde zij naar den dag die hen onherroepelijk zou vereenigen. Zij troostte zich nu met de gedachte dat het oogenblik zoo nabij was en nam zich voor haar man overal te vergezellen, nooit vrijwillig zich van hem te verwijderen.

Toen zij er aan dacht, dat hij hen op het raadhuis vereenigen moest, lachte zij den dikken burgemeester vriendelijk toe. Deze verzocht Marcel met veel woordenrijkheid voor hem een pakje te nemen en af te geven aan de haven te Rouaan : « als mijnheer Lecomte het goed vond, zou hij het hem dadelijk laten brengen door een loopjongen. » Toen op zijn verzoek onmiddellijk eene welwillende toezegging volgde, lachte hij hartelijk, groette en verwijderde zich met groote passen.

Onbewust bleven de verloofden hem nastaren ; zij zagen hem stilslaan om te spreken met eene vrouw die hem tegemoet kwam en hem aanklampte ; een oogenblik sprak hij met haar, en toen verdwenen de twee gestalten.

Nu keerden Marcel en Geneviève terug langs een pad dwars over het grasperk, dat zich voor het huis nitst rekte. Het was een eenvoudige woning, die er gezellig uitzag, met een breeden witten gevel met twee wat vervallen verdiepingen ; een groot uurwerk midden in den top van den gevel gaf de woning een zonderling uiterlijk.

Eenige vensters van de eerste verdieping stonden open om de herfstzon binnen telaten en voor een er van verscheen een vrouw met grijzend haar en een bleek gelaat. Zij groette de jongelieden met de hand en riep hun toe :

— Wandelt nog maar wat voort !

Zij antwoordden haar met een glimlach en een hoofdknik en nagestaard door de moeder, die hen liefhad, vervolgden zij hand in hand hun weg.

II.

HET VERTREK.

Eenige minuten voor zeven knarsten de wielen van het rijtuig over de met zand bedekte laan. Dadelijk werd de deur van de vestibule geopend en een knecht, die het valies van Marcel droeg, trad naar buiten. Paulin, de knecht van den boer, die hem naar de boot zou brengen, hielp den koffer oplichten en omzichtig achter in het rijtuig zetten.

Nu verscheen Marcel op den drempel ; achter hem stonden mijnheer en mevrouw Vaudrey, de ouders van Geneviève, en mevrouw Picot, haar oudste zuster, sedert verscheidene jaren weduwe.

(Wordt voortgezet).